

עת"א 17197/11/14 - מדינת ישראל נגד דמיטר גבוזדב

12 נובמבר 2014
עת"א 17197-11-14

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופטת י. רז-לוי
כב' השופט י. עדן
העותרת:
מדינת ישראל
נגד
דמיטר גבוזדב
המשיב:

נוכחים: ב"כ העותרת עו"ד אלכס דרנבויים

המשיב וב"כ עו"ד חנן אסולין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב מרצה מאסר חמישי בכניסה רביעית לתקופה של 21 חודשים בגין ביצוע עבירות רכוש. בחלוף שני שלישי מתקופת מאסרו פנה המשיב לוועדת השחרורים בבקשה לשחרור מוקדם על תנאי, ולאחר מספר דחיות נעתרה הוועדה לבקשתו, ומכאן העתירה שבפנינו.

ב"כ העותרת סבורה כי החלטת הוועדה איננה סבירה; המשיב אינו ראוי לשחרור על תנאי; המשיב שב ומבצע עבירות רכוש; מדובר בשחרור מוקדם שני; אין בתוכנית הפרטית שהגיש כדי להגן על הציבור ולענות על צרכיו הייחודיים של המשיב.

לעומתו סבור ב"כ המשיב כי יש לתת הזדמנות למשיב, כפי שנעשה ע"י הוועדה. ב"כ המשיב מדגיש כי אין למשיב מערכת תמיכה בחוץ והחרב שתעמוד על צווארו בדמות אפשרות החזרתו לכלא היא זו שתדרבן אותו להמשיך בהליך הטיפולי במסגרת הפניקס, התוכנית הטיפולית הפרטית אליה שוחרר.

אכן הכלל הוא כי בית המשפט איננו מחליף את שיקול דעתה של וועדת השחרורים אלא במקרים חריגים, ומצאנו כי המקרה שבפנינו נופל בגדר מקרים חריגים שכאלה. החלטת וועדת השחרורים ניתנה מבלי שנשקלו השיקולים הרלבנטיים ומבלי שניתן המשקל הראוי לשיקולים שכן שקלה.

המשיב סירב להתחיל הליך טיפולי במסגרת הכלא, וסבר שיכול להתחיל את ההליך הטיפולי להתמכרותו לסמים במסגרת השחרור המוקדם. וועדת השחרורים התעלמה מעניין זה מהמלצות העו"ס אשר בדו"ח שרשמה ציינה במפורש

עמוד 1

כי המשיב שולב בפרוייקט גמילה "בראשית" אך ביקש לעזוב לאור סירוב בית המשפט לשלבו בקהילה טיפולית כחלופת מאסר באותו שלב. עוד ציינה העו"ס כי במהלך המאסר הוצע למשיב להשתלב בגמילה אך הוא מסרב לעשות כן לאור הצורך בתקופת התחייבות ורצונו לזכות בשחרור מוקדם במועד.

הכלל הוא כי מי שמבקש להשתחרר שחרור מוקדם עליו להתחיל לפחות את הטיפול במסגרת הכלא ובכך להוכיח כי איננו מוסכן יותר לציבור במידה וישוחרר. כאמור, לא זה המצב בעניינו של המשיב.

ויודגש, המשיב כבר השתלב בעבר באותה מסגרת אליה הוא מבקש להשתחרר היום, דהיינו בתוכנית הפניקס, כאשר הוא עזב את המקום מרצונו בעבר ועל כן איננו מבינים כיצד התרשמה הוועדה כי הפעם יתמיד בטיפול.

עוד יש לזכור כי לא מדובר בשחרור מוקדם על תנאי ראשון לו זוכה המשיב, שכן, כבר בתאריך 10.11.10 שוחרר המשיב בשחרור מוקדם ממאסרו השני, וזאת בפיקוח תוכנית רש"א, אשר כללה גם טיפול בהתמכרותו בסמים ושהייה בהוסטל סגור למשך 9 חודשים. אלא שהמשיב עזב את ההוסטל כעבור 4 חודשים בלבד, ואף ביצע בתקופת הרישיון עבירות רכוש נוספת בגין נדון למאסר ממנו שוחרר בחודש יוני 2013. זמן קצר לאחר מכן, בתאריך 14.7.13 ביצע המשיב את העבירות נשוא המאסר הנוכחי, דהיינו במהלך תקופת השליש וגם שעה ותלויים ועומדים כנגדו עונשי מאסר מותנים.

לאור כל האמור, מצאנו כי החלטת הוועדה אינה יכולה לעמוד, ועל כן אנו מבטלים את החלטת הוועדה נשוא העתירה.

**ניתן והודע היום י"ט
חשוון תשע"ה,
12/11/2014 במעמד
הנוכחים.
ס.הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

יואל עדן, שופט

יעל רז- לוי, שופטת

הוקלד על ידי טובה שרגא